

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ספורת
הש"ס

דא מ"י פ"כ מלכות
פ"כ ס"ב ד' ע"ו
בבא מציעא פ"כ ט"ו
פ"כ ט"ו פ"כ ט"ו

נ"א/נ"א
נ"א/נ"א
נ"א/נ"א

רבינו חננאל

ואמר רבי חננאל
למכר לבי מן סבר
ובסי קבל דמיא ושני
באור לא ידעתי
ואמר ששיתן תבנית
ממני לקטתה ואשתי
לחן מי שיתן לי דמיא
דמי הלא מכרה לו ונתן
לי א' מן דמיא והא
השילך תפעה לפני
ולקח הפליא ויני
ירדע מי מן שנתן וסי
שה ש' ל' ד' כ' ו' ו'
שני שנתן נשבעין
והולקין ויבין שא' הוא
שקח והא' שותן בשקר
ותני חנה שנתן נשבעין
וטפלין ככלל דהאי
תא לא הייש לשבעות
ש' של אחד מן.
מנ' דלא כבן ננס
דאי בן ננס לא הייש
וקמי שנתן נשבעין בלא
דבר. ודבר בן ננס
ש' בשבעות פרק כל
השבעות שבתורה הלכה
וחתני על פניו. ודחינן
אפי' תימא בן ננס [הא]
אפי' למכר דלמא
תרויהו בחדא אנאיה
תהי כתייבא שנתן
כא' קאה ואין ביניהן
שבעות שוא. תוב
אמר לימא מנ' דלא
כסומכוס דאמר מן
הבוסל בספק חולקין
בלא שבעות דתני שור
שנתן אחרתהוונתא
עוברת בעדא וכו'.
ואמר בנפ' ארי' אמר
אבל חכמים אפרים
זה כלל [גמול] ברין
המוציא מחבירו עליו
היאנה. תנימי הני
שור שנתן את הפרה
ונפצא עוברת בעירה
ואני יודע אכ עד
שלא נהיה ילדה ואם
כשנתנה ילדה משלם
ח' לפרה ורביע נוק
לולד דברי סומכוס
והב' הפתח. ואמר
אלא מאי מנ' אינה
כסומכוס אלא כרבנן
אמאי נשבעין והא
המוציא מחבירו עליו
הרביח אמר. ופרקי
היכא דתפסי דר ודרי
מעין עליה אמר רבנן
הבא דתרווייהו
תפסי לה אמר רבנן
וחולקין בשבעות. אלא
אי אמרת סומכוס השתא
ומה תפסי דלא תפסי
תרווייהו וכו'. דברי רבה
ב[ר]הווא דאמר אמר
סומכוס אפי' ברי וברי
במהלוקי שר רחוקו
בפ' השואל את הפרה
ודברי ר' חייא בר אבא
אמר סומכוס אפי' ברי
וברי רבה ב[ר]הווא
בספק פ' הפתח אהבה.

נ"א/נ"א
נ"א/נ"א
נ"א/נ"א

נ"א/נ"א
נ"א/נ"א
נ"א/נ"א

א"ת תנא מליצה. משום דמורה ואמר חבדאי לכו מידי חסר לך
תפסי אפי' שידע שחבירו מלאה ורמו רבנן שבעה עליה כדי
שיפרש אבל מקח וממכר דליכא למימר הכי שאם יודע שחבירו קצלה
לא היו תפסי ומדפסיים בה סבור שלו הוא ונתגלה המוכר כדמסיק
לקמן דנקיט זוזי מתרוייהו אימא לא
ישבע דמשום שבעה לא יפרוש שהרי
סבור הוא לומר אמת קמ"ל דלפ"ה
ישבע, והיכא שדלי אינו סבור לומר
אמת כגון דקא טעין כל אחד אתי
לרביה שחדר מהן טוען שקר
במזיד או כגון כניס ארוקין בשטר
לקמן (דף ו') הכס פשיטא דחולקין
בשבעה דע"י שבעה ודאי יפרוש
דחשוד לאמונא לא חשוד לשבעה:
וה"הו זוזי ממאן נקט. פרש"י
שאל למוכר ודע"י דלין
המוכר נאמן כשאין מקחו בידו כדאי'
בעשרה יוחסין (קדושין דף ע"ג ופס ד"ה
גדל) ה"מ בדנקיט מתרוייהו אבל
בדנקיט מחד נאמן אפילו אין מקחו
בידו וגרסינן בתר הכי ולא ידעינן
ובתוס דתק לפרש כן דהכא פריך
שפיר דלע"י דלין מקחו בידו נאמן
הוא כעד אחד ואמאי שניהם נשבעין
לחוס שהמוכר מטיעו יפטר משבעה
ואיך ישבע שבעה דאורייתא והשתא
גרס שפיר ולא ידע דאי ידע הוה
נאמן כעד אחד ומיניה ה"מ לשנויי
ליתיה קמן דנשיייה ור"י מפרש
דשאל להם ממי קבל המוכר המעות
שאין חט מושדין חוסן לשקר בזה
לומר נתיי והוא לא נקט וגם הם
אינם חולקים אלא למי נתגלה המוכר
אבל בנתינת המעות אינם חולקין:
לימא מתני' דלא כבן ננס. מליץ
למימר יודע שפיר דמתני'
אפשר דתרוייהו כדדי הדדי
ומ"מ פריך שחולקין בלא שבעה אחרי
שאשכח לבח לדי שבעות שוא ומשי
הסם ודאי איכא שבעות שוא:
התם דלא תפסי תרוייהו. כ"ל
האחד דלע"י דלפ"ה בעומדת
בלגס אית לכו לרבנן המוליח מחבירו
עליו הראיה מ"מ מיקרי האחד
תפסי מתמת חזקת מריה קמח ויהי גרס הסם דחד מטיייהו הוא:
היכא דליכא דררא דמונא. פירוש שכל טענותיהם יש ספק
לכ"ד יש לאחד תביעה על חבירו בלא טענות כגון
בשור שנתן את הפרה (ב"ק דף ע"ו.) ומחליף פרה בחמור 'אחרי'
שהספק טלר מענטו דין הוא שחולקין אפילו בלא שבעה:
ומה הסם דליכא דררא דמונא. והיכא למימר כולה דמר.
לא פריך אלא אי סומכוס ס"ל כרבנן דבן ננס דלא
חיישי לשבעות שוא לבנן ננס אדרבה היכא דליכא למימר כולה
דמר פלגי בלא שבעה משום דליכא בודאי שבעות שוא:
ומה הסם דליכא דררא דמונא. בפדק ח"ה (ב"ב דף ע"ג ופס)
גבי אריבא דאמר רב נתמן כל דאליס גבר פריך מהמחליף
פרה בחמור דחולקין ומשי הסם איכא דררא דמונא ולא פריך
ומה הסם דליכא דררא דמונא והיכא למימר כולה דמר יתלוקו גבי
אריבא דליכא למימר דתרוייהו הוא ואין חולקין אלא כל דאליס גבר
דפריך הכא הייט נאוס דלענין חלוקה סברת דררא דמונא
היא טובה מאחר שספק גמור הוא בלא טענות דין שחולקין אבל
אריבא דלע"י דלפ"ה דתרוייהו הוא כיון דליכא דררא דמונא ואין
אוחזין היו דינא כל דאליס גבר אלא לענין שבעה אין מועיל סברת
דררא דמונא לחלוק בלא שבעה אחרי שהוא בודאי של אחד
מוס סברת הוא שחולקין בשבעה אולי יודה אחד מהם:
הסם

דמורה ואמר. מורה היקר לעמו לאחוז בה בלא משפט: לכו מידי
חסר. אינו מפסיד כלום, בחנם בזה לו ואף בלא טורה: אבל מקח
וממכר דליכא למימר הכי. ואפי' שזה גם הוא נתן את המעות
למוכר כדחוקימין לקמן דנקט מתרוייהו חד מדעסיה וחד בע"כ
וכשחולקין יכול זה חני מעותיו וזה
חני מעותיו אפי' חסרון הוא אלא
דאי לא הוה לריך לה לא הוה מהדר
אבדמה למוכרה וזה שאל לחלוק וליטן
חני דמיס שלא כדון מחסרו: דמי קא
יהיבמל. דמיס אינו רואה ליתן: אבל
מליצה דליכא למימר. חבדי ילך
וימלא אחרת זה ודאי מחסרו ממון:
ולחיי זוזי ממאן נקט. כשאל את
המוכר ממי קיבל דמיא דמיא דמיא
בדקושוין (דף ע"ג) נאמן בעל המקח
לומר לזה מכרתי וזה לא מכרתי
ואפי' דמכסיס כד"ל שמקחו בידו אבל
אין מקחו בידו אינו נאמן שלא נתן
לב לדבר כל כך להיות זכור מאחר
ששניהם חזרו אחריו בפיקוח דמיא
הא חוקימנא הסם בדנקיט זוזי
מתרוייהו מחד מדעסיה ומחד בע"כ
דכין דלא עליה רמיא לאסדאי לא דק
טלי האי להיות זכור משהלכו מלפניו
הי מדעסיה ויהי בע"כ אבל היכא דלא
קיבל דמיס אלא מחד מודכר דכר
ליה: לא לריבא דנקט זוזי מתרוייהו.
ה"י ולא ידעינן ממי מדעסיה וממי
בעל סודיה ולא גרסי' ולא ידע דלפ"ה
ידע, בזו אין המוכר נאמן משהלכו
דמוקין הסם: מתני'. דמשבע
למתרוייהו ומד משבעת לשפיקרס: דלא
כבן ננס. במסכת שבעות (דף מה.)
גבי חטוי על פקקו אלו ואלו באין
לכ"ד על מנת לישבע אחד מהם
לשוא אחר בעל הבית לחטוי תן לבני
חמיס דדייר ועלי לשלם או לפועלים
בשלע מעות שאני חייב בשקס ועלי
ליטן סלע, הוא חומר נתיי והוא חומר
לא נטלתי שניהם תובעין את בע"כ
שניהם נשבעין וטולין מבעל הבית
אמר בן ננס ל"ד אלו ואלו באין לדי
שבעות שוא אלא שניהם טולין
בלא שבעה: אימור כדדי הדדי

רבי חננאל מציאה הוה אמינא מציאה הוה
דרבנן שבעה עליה משום דמרי ואמר
חבראי לא מידי חסר בה איילו אתפסיסואתפליג
בהדיה אבל מקח וממכר דליכא למימר הכי
אימא לאוואי חננאל מקח וממכר (ה) הוא דרמו
רבנן שבעה עליה משום דמרי ואמר חבראי
דמי קא יהיב ואנא דמי קא יהיבנא השתא
דצריבא לדידי, אישקליה אנא, וחבראי לזייל
למרה לזיובן אבל מציאה דליכא למימר הכי
אימא לא, צריבא מקח וממכר, *ולחוי זוזי ממאן
נקט' לא צריבא *דנקט מתרוייהו מחד מדעסיה
ומחד בע"כ ודאי ידענא מי הוה מדעסיה ומי
הוה בעל בורחיה. *לימא מתני' דלא כבן ננס
דאי בן ננס האמר *ביצד אלו ואלו באין לדי
שבעות שוא אימא בן ננס התם ודאי
איכא שבעות שוא ודאי איכא למימר דליכא
שבעות שוא-אימור דתרוייהו כדדי הדדי
אנברה לימא מתני' דלא כסומכוס דאי

כסומכוס האמר *ממון המוגל בספק חולקין
בלא שבעות ואלא מאי רבנן, ראי אמר הכוונה?
האי מאי, אפי' רבנן התם דלא תפסי תרוייהו
אמר רבנן המוציא מחבירו עליו הראיה הבא
דתרוייהו תפסי [פלגי] לה בשבעה, אלא אי
אמרת סומכוס השתא ומה התם דלא תפסי
תרוייהו חולקין בלא שבעה, תבא דתרוייהו
תפסי לה לא כששבעת תימא סומכוס כי אמר
סומכוס שמה ושמה אבל ברי וברי לא אמר
*אפריה ברי רב הונא דאמר: אמר סומכוס
*אפריה ברי וברי *מאי איכא למימר *תימא
סומכוס כי אמר סומכוס *היכא דליכא דררא
דמונא אבל היכא דליכא דררא דמונא לא,
*ולא קל וחומר דהיינומה התם דאיכא דררא
דמונא למד ואיכא דררא דמונא למד
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

אנברה למליצה וכל אחד ואחד סבור אני בהצדקה החילה וכולה
שלי ובי משכב על חליה, קושטא משכב, ולענין מקח וממכר
נמי שמה לשניהם נתגלה: כסומכוס. בבבא קמחא גבי שור שנתן
את הפרה וגמלא עברה בלדה (דף ע"ו.) עליו הראיה. בעדים
וחי לא לא-גבי מידי והכא חולקין [בשבעה]: ה"ג אי אמרת
בשלמא רבנן הסם דלא תפסי תרוייהו אמור רבנן כו' הבא דתפסי
תרוייהו פלגי בשבעה אלא אי אמרת סומכוס ומה הסם דלא
תפסי תרוייהו אמר סומכוס פלגי בלא שבעה הבא דתפסי
תרוייהו לא כל שכן: תרוייהו תפסי. ואין כאן מוליח מחבירו:
בשבעה פלגי לה. כיון דמחסר גזביינא במה שחבירו תופס
דהוי תפסי בכולה והאי תפסי (בבבולא) לא קיס להו לרבנן
הלמיכוס שבעה: שמה ושמה. כי התם דקתמי' גמולא עוברת
בלדה ואין ידוע אפי' שלא ילדה עתה אפי' משילדה עתה
ולא נות הולד מתמת הגיחה אלא מולדו וכיון דכל חד שמה'
טעין ליכא למרמי עלייהו שבעה: דרבה בר רב הונא. בפדק
השואל לקמן (דף ע"ג): דררא דמונא. חסרון ממון שאם
נמלא זה חסר כדון חסרון ממון ואם נפטרטו שלא כדון
נמלא זה חסר ולד פרתו: ומה תפסי דליכא דררא דמונא
כו'. איזה מהן משפיד החני, שלא כדון אחת מחסרו ממון:
ואיכא

קדוין ע"ה

שבעות מה

פ"כ להושיבין

שם להושיבין

דגהות

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית

הבית